

Die Schöne Müllerin – Translations

The poems are written in German by Wilhelm Müller; the original version is included in most of the booklets with text. Translations are included more selective in the booklets; **English** and **French** are common.

On this link you find the song texts in (among others) **German** (original), **English, Spanish and French** :

http://www.recmusic.org/lieder/show_poems_in_group.html?CID=1176

The **English** translation, The lovely Milleress, sung by Richard Dyer-Bennet : to be published on the website: <http://richard.dyer-bennet.net/>

The **English** translation, Fair maid of the Mill, sung by Shura Gehrman, is included in the booklet of Nimbus Record NIM 5023

Translations in the following languages can be found in the booklet of the CD:

Finnish: Kaunis myllärintytär CD Puukko / Lauroliala on Alba

Italian: La bella mugnaia CD Haefliger /Werba on Sony

Japanese: CD Elwes / Watanabe on Kojima recordings

Polish: Piekna Młynarka CD Szmyt / Jankowska on DUX

Spanish: La bella molinera CD Schmidt / Jansen on Hänssler

Swedish: Den vackra mjölnerskan CD Persson / Bergström on Caprice

A **Dutch** translation: Nederlandse vertaling (niet berijmd) Huib Spoorenberg/Hans Roelofs februari 2003

De mooie molenaarsdochter

1 Rondreizen

Het rondreizen is des molenaars lust,	
Het rondreizen!	De molenstenen zelf, al zijn ze nog zo zwaar,
Het is een slechte molenaar,	De molenstenen!
Die nooit op het idee kwam om te reizen,	Zij dansen een vrolijke rondedans
Het rondreizen.	En willen zelfs nog sneller zijn,
	De molenstenen.
Van het water hebben we het geleerd,	
Van het water!	
Dát heeft dag noch nacht rust,	
Denkt steeds aan het rondreizen,	Rondreizen, rondreizen, dat is mijn lust,
Het water.	O, rondreizen!

	Baas en bazin,
We zien het ook aan de molenraderen,	Laat mij in vrede verder gaan
De molenraderen!	En reizen.
Die staan helemaal niet graag stil,	
Ze zijn na een lange dag nooit moe van het draaien,	
De molenraderen.	

2 Waarheen?

Ik hoorde een beekje ruisen	Is dát mijn weg?
Waarschijnlijk uit een bron in een rots,	O beekje, spreek, waarheen?;
Het liep ruisend naar het dal	Je hebt met je ruisen
Heel fris en helder.	Mijn zinnen helemaal in een roes gebracht.
Ik weet niet hoe ik er toe kwam,	Wat spreek ik nu van ruisen?
Of wie me de raad gaf,	Dat kan geen ruisen zijn:
Ik moest ook naar beneden	Vermoedelijk zingen de watergeesten
Met mijn wandelstok.	Diep daar beneden hun reidansen
Naar beneden en steeds verder,	Laat zingen gezelschap, laat ruisen,
Steeds het beekje volgend,	En wandel vrolijk door!
En alsmaar frisser ruiste	Er draaien immers molenraderen
En steeds helderder was de beek.	In elke heldere beek.

3 Stop!

Ik zie door de elzen	En de zon, hoe helder
Een molen blinken in de zon,	Staat zij aan de hemel!
Door het ruisen en zingen	O beekje, lief beekje,
Klinkt het kreunen van raderen.	Was dit wat je bedoelde?
Wees welkom, wees welkom,	
Lief gezang van de molen!	
En het huis, zo vertrouwd!	
En de ramen, zo schoon!	

4 Dankzegging aan de beek

Bedoelde je dit,	Nu, wat er ook gebeurt,
Mijn ruisende vriend,	Ik geef me gewonnen:

Je zingen en klinken,	Wat ik zoek heb ik gevonden,
Bedoelde je dat zo?	Hoe het ook moge zijn.
Naar de molenaarsdochter!	Ik vroeg om werk,
Dat betekent het.	Nu heb ik genoeg;
Heb ik het goed begrepen?	Voor de handen en voor het hart
Naar de molenaarsdochter!	Meer dan genoeg!
Heeft zij je gestuurd?	
Of heb je me betoverd?	
Dat wilde ik nog weten,	
Of ze jou heeft gestuurd.	

5 Na het werk

Had ik maar duizend	Ach, wat is mijn arm zwak!
Armen om te bewegen!	Wat ik optil, wat ik draag,
Dan kon ik de	Wat ik snij, wat ik hamer,
Raderen laten draaien!	Iedere leerjongen doet het me na.
Dan kon ik waaien	En daar zit ik in de grote kring,
Door alle bossen!	In de rustige koelte na het werk,
Dan kon ik laten draaien	En de baas spreekt tot allen:
Alle molenstenen!	Jullie werk is me bevallen;
Zodat de molenaarsdochter	En het lieve meisje wenst
Mijn trouw zou merken!	Allen een goede nacht.

6 De nieuwsgierige

Ik vraag het niet aan een bloem,	Ja is het ene woordje,
Ik vraag het niet aan een ster;	Het andere is nee,

Geen van beiden kan me zeggen,	Deze beide woordjes omvatten
Wat ik zo graag zou horen.	Voor mij de hele wereld.
Ik ben bovendien geen tuinman,	O beekje van mijn liefde,
En de sterren staan te hoog;	Wat doe je vreemd!
Mijn beekje wil ik vragen,	Ik zal het niet verder vertellen,
Of mijn hart tegen me loog.	Zeg, beekje, houdt ze van mij?
O beekje van mijn liefde,	
Waarom spreek je vandaag niet!	
Ik wil maar een ding weten,	
Een woordje, steeds en steeds weer.	

7 Ongeduld

Ik kerfde het graag in de schors van elke boom,	Ik zou het de ochtendwind in willen blazen,
Ik kraste het graag in elke kiezel,	Ik zou het door het bos met al zijn leven willen
Ik zou het graag zaaien in elk vers bloembed	fluisteren;
Met tuinkerszaad, zodat het snel te zien zou zijn,	O, kon iedere bloem het maar uitstralen!
Op ieder wit blaadje papier zou ik willen schrijven:	Kon de geur het maar naar haar toe dragen
Mijn hart is van jou en moet het eeuwig blijven.	Golven, kunnen jullie alleen raderen aandrijven?
	Mijn hart is van jou en moet het eeuwig blijven.
Ik zou een jonge spreekwille willen opvoeden,	
Tot hij de woorden helder en duidelijk zou spreken,	Volgens mij moest het aan mijn ogen te zien zijn,
Tot hij ze met de klank van mijn mond zou spreken	Op mijn wangen moest men het kunnen zien
Met de vurige drang waar mijn hart vol van is;	branden,
Dan zou hij luid voor haar raam zingen:	En was het zelfs op mijn lippen te lezen,

Mijn hart is van jou en moet het eeuwig blijven.	Elke ademtocht zou het haar luid verkondigen;
	En zij merkt niets van al dat bange gedoe:
	Mijn hart is van jou en moet het eeuwig blijven.

8 Morgengroet

Goede morgen, mooie molenaarsdochter!	Slaapdronken oogjes,
Waarom draai je gauw je hoofd weg,	bedauwde bloemetjes vol droefenis,
als was er je wat overkomen?	waarom schuwen jullie de zon?
Verdriet jou mijn groet dan zozeer?	Heeft de nacht het zo goed bedoeld,
Verstoort mijn blik je dan zo zeer?	dat jullie je afsluit en huilend bukt
Dan moet ik weer gaan.	na haar stille gelukzaligheid?
O, laat me in de verte staan,	Schud de droomsluier af
en naar je lieve venster kijken,	en sta op, verkwikt en vrij
van verre, van heel verre!	in Gods heerlijke morgen!
Blond kopje, kom tevoorschijn!	De leeuwerik tuimelt door de lucht,
Tevoorschijn uit jullie ronde poort,	en uit het diepst van het hart
jullie blauwe Morgensterren!	laat de liefde leed en zorgen ontspringen.

9 De bloemen van de molenaar

Aan de beek staan veel kleine bloemen,	En als ze haar oogjes zou sluiten
Die uit heldere blauwe ogen kijken;	En in zalige rust slaapt,
De beek is de vriend van de molenaar,	Fluister dan als een droomgezicht tot haar:
De ogen van mijn liefje zijn helblauw,	Vergeet me niet! vergeet me niet!
Daarom zijn het mijn bloemen.	Dat is wat ik wil zeggen.
Dicht onder haar venstertje,	En zodra ze 's -morgens de luiken opent,
Daar wil ik die bloemen planten;	Kijk haar dan verliefd aan;

Roep haar daar toe als alles stil is,	De dauw in jullie ogen
Als ze haar hoofd te slapen legt,	Dat zijn mijn eigen tranen,
Want jullie weten immers wat ik wil zeggen.	Die ik op jullie zal plengen.

10 Tranenregen

We zaten samen zo knus	
Onder het koele elzendak,	
Wij keken samen zo knus	En de hele hemel leek
Naar beneden op de murmelende beek.	Verzonken in de beek,
	En wilde me meetrekken
De maan was ook gekomen,	Naar zijn bodem.
De sterren er achteraan,	
En we keken samen zo knus	En boven de wolken en de sterren
In de zilveren spiegel.	Daar murmelde vrolijk de beek,
	En riep met luid gezang:
Ik keek niet naar de maan,	Vriend, vriend, volg me!
Noch naar het sterrenschijnsel,	
Ik keek naar haar,	Toen vulden mijn ogen zich met tranen,
Naar haar ogen alleen.	En werd de spiegel troebel;
	Zij zei: het gaat regenen,
En zag ze knikken en opzien	Gegroet, ik ga naar huis.
Vanuit de zalige beek,	
De bloemetjes aan de oever, de blauwe,	
Knikten en keken haar na.	

11 Van mij!

Beekje, houd op met ruisen!
 Raderen, stop met bruisen!
 En jullie, opgewekte vogeltjes uit het bos,
 Groot en klein,
 Stop met jullie gezang!
 Laat vandaag
 Door het bos
 Eén rijm weerklinken:
 De beminde molenaarster is van mij!
 Van mij!
 Voorjaar, zijn dat al je bloemen?
 Zon, heb je geen helderder licht?
 Ach, dan moet ik helemaal alleen
 Met het zalige woordje 'mijn'
 Onbegrepen in de hele schepping zijn!

12 Pauze

Mijn luit heb ik aan de muur gehangen,	Nu, lieve luit, rust aan deze spijker!
Met een groene band erom –	En als een zuchtje wind over de snaren strijkt,
Ik kan niet meer zingen, mijn hart is te vol,	En een bij je met haar vleugels raakt,
Ik weet niet hoe ik het in een rijm kan persen.	Dan wordt het mij bang te moede en huiver ik.
De vurige pijn van mijn verlangen	Waarom liet ik de band ook zo lang hangen?
Mocht ik uiten in vrolijke liederen,	Vaak strijkt een zuchtende klank langs de snaren.
En terwijl ik klaagde zo zoet en fijn,	Is het de echo van mijn liefdespijn?
Dacht ik toch dat mijn lijden niet klein was.	Zou dat het voorspel van nieuwe liederen zijn?
Voorwaar, hoe veel weegt toch de last van mijn geluk,	
Dat het door geen lied op aarde wordt uitgedrukt?	

13 Met de groene band van de luit

Jammer voor de mooie groene band,	
Die hier verbleekt aan de muur,	
Ik houd zo van het groen!"	Vlecht de groene band nu
Dat zei je, liefste, vandaag tot mij;	Elegant door je lokken,
Ik knoop hem er meteen af en zend hem je:	Jij houdt immers zo van groen.
Nu, geniet van het groen!	Dan weet ik waar de hoop woont,
	Dan weet ik waar de liefde troont,
En ook al is je geliefde helemaal wit,	Dan houd ik pas echt van groen.
Toch moet groen een prijs krijgen,	
En ik houd er ook erg van.	
Omdat onze liefde altijd groen blijft,	
Omdat de verten van de hoop groen opbloeien,	
Daarom houden wij er beiden van.	

14 De jager

Wat zoekt toch de jager bij onze beek?	Maar beter zou je in het bos blijven,
Blijf, koppige jager, op je eigen terrein!	En de molen en de molenaar met rust laten.
Hier is geen wild waar je op kunt jagen,	Wat heb je aan vissen tussen de groene twijgen?

Hier woont een tam hertje voor mij,	Wat zoekt de eekhoorn in de blauwachtige vijver?
En wil je dat tedere hertje zien, laat dan je buksen in het bos,	Daarom, koppige jager, blijf in het bos,
En laat je keffende honden thuis,	En laat mij alleen met mijn drie raderen;
En laat het getetter op je hoorn achterwege,	En als je je geliefd wil maken bij mijn schatje,
En scheer de stoppels van je kin,	Weet dan, mijn vriend, wat haar hartje bedroeft:
Anders wordt het hertje schichtig in de tuin.	De zwijnen, die 's-nachts uit het bos komen,
	En binnendringen in haar kooltuin,
	En lopen in het veld en wroeten daar:
	De zwijnen, schiet die maar, jagerheld!

15 Jaloezie en trots

Waarheen zo snel, zo onstuimig en wild, mijn lieve beek?
 Jaag je vol toorn achter de brutale broeder jager aan?
 Keer om, keer om en geef eerst je molenaarsdochter een standje
 Voor haar lichtzinnige vlindergedrag!
 Zag je haar gisteravond niet aan de poort staan,
 Met gerekte hals naar de grote weg kijken?
 Als de jager vrolijk van de jacht naar huis keert,
 Steekt een eerzaam kind haar hoofd niet uit het raam.
 Ga heen, beekje, en zeg haar dat; maar zeg haar niets,
 Hoor je, geen woord over mijn treurig gezicht.
 Zeg haar: hij snijdt bij mij een fluit uit riet
 En blaast mooie dansen en liedjes voor de kinderen.

16 De lieve kleur

In groen wil ik me kleden,	
In groene treurwilgen:	
Mijn schat houdt zo van groen.	Graaf voor mij een graf in het gras,
Ik zoek een cipressenbosje,	Bedek me met groene zoden:
Een heide vol groene Roosmarijn:	Mijn schat houdt zo van groen.
Mijn schat houdt zo van groen.	Geen zwart kruis, geen bonte bloemen,
	Groen, alleen maar groen in het rond!
Op naar het vrolijke jagen!	Mijn schat houdt zo van groen.
Op door heide en hagen!	
Mijn schat houdt zo van het jagen.	

Het wild, dat ik jaag, is de dood;	
De heide noem ik de liefdesnood:	
Mijn schat houdt zo van jagen.	

17 De boze kleur

Ik zou graag de wereld in trekken,	Ik zou voor haar deur willen liggen,
De wijde wereld in;	In storm, regen en sneeuw,
Was het maar niet zo groen, zo groen	En dag en nacht heel zachtjes zingen
Daar buiten in beemd en veld!	Dit ene woordje: adieu!
Ik zou de groene blaadjes	Hoor, als in het bos een jachthoorn schalt,
Van alle takjes willen plukken,	Dan hoor je haar venstertje;
Ik zou al het groene gras	En ook al kijkt ze niet uit naar mij,
Helemaal lijkwit willen wenen.	Toch mag ik bij haar binnen kijken.
Och, groen, jij boze kleur,	O, haal die groene, groene band
Waarom kijk je me altoos	Van je voorhoofd af;
Zo trots, zo driest, zo vol leedvermaak aan,	Adieu, adieu! En reik me
Mij, arme bleke man?	Ten afscheid je hand!

18 Droge bloemen

Jullie, bloemen,	En de lente zal komen,
Die zij me gaf,	En de winter gaat voorbij,
Dat men ze bij mij	En er zullen opnieuw bloemen
Legt in het graf.	In het gras staan.
Waarom kijken jullie allemaal	En er liggen bloemen
Me zo mistroostig aan,	In mijn graf,
Alsof jullie weet	Alle bloemen
Wat er met me gebeurt?	Die zij me gaf.
Jullie, bloemen,	En als ze loopt

Zo verwelkt, hoezo bleek?	Voorbij de heuvel
Jullie bloemen,	En denkt in haar hart:
Waardoor zo nat?	Hij was me trouw!
Ach, tranen maken	Dan, bloemen
Niet zo groen als in de maand mei,	Kom allemaal uit!
Laten een dode liefde	Het is mei geworden,
Niet opbloeien	De winter is voorbij

19 De molenaar en de beek

<i>De molenaar:</i>	
Als een trouw hart	Dan ontspringen drie rozen,
Sterft van liefdesverdriet,	Halfrood, halfwit,
Dan verwelken de lelies	Die nooit meer verwelken
In ieder perk;	Aan de tak vol doorns.
Dan moet in de wolken	En de engelen snijden
De volle maan zich verbergen,	Hun vleugels af
Zodat de mensen	En ze dalen elke morgen
Zijn tranen niet zien;	Naar de aarde af.
Dan houden de engelen	<i>De molenaar:</i>
Hun ogen gesloten	Ach beekje, lief beekje,
En snikken en zingen	Je bedoelt het zo goed:
Voor de rust van de ziel.	Ach beekje, maar weet je
	Wat liefde doet?
<i>De beek:</i>	
En wanneer de liefde	Oh daar beneden,
Het lijden overwint,	Daar is het koel rusten!
Blinkt er aan de hemel	Oh mijn lief beekje,
Een nieuwe ster;	Blijf maar zingen.

20 Het wiegelied van de beek

Rust zacht, rust zacht!	
Doe de ogen toe!	
Vermoeide reiziger, je bent thuis.	
De trouw is hier,	Weg, weg
En je moet bij me blijven,	van het molenpad,

Totdat de zee de beek leegdrinkt.	Slecht meisje, dat jouw schaduw hem niet wekt!
	Werp me toe
Ik bezorg je een koel bed	Je tere doekje
Met een zacht kussen	Dat ik er zijn ogen mee bedek!
In het blauwe kristallen kamertje,	
Kom aan, kom aan	Goede nacht, goede nacht!
Al wie kan wiegen,	Totdat alles ontwaakt,
Dein en wieg mijn jongen in slaap!	Slaap je vreugde uit, slaap uit je gram!
	De volle maan komt op,
Als een jachthoorn weerklinkt	De mist verdwijnt,
Uit het groene bos,	En de hemel daarboven, wat is hij wijds!
Zal ik razen en bruisen om je heen.	
Kijk niet,	
Blauwe bloempjes!	
Jullie bezorgen mijn slaper zo'n nare dromen.	